

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali nacionalni zakon (natančneje člen 60(1) splošnega zakona o socialni varnosti), ki ženskam, ki so matere bioloških ali posvojenih otrok in so prejemnice katere koli – starostne, vdovske ali invalidske – pokojnine iz sistema socialne varnosti, ki temelji na prispevkih, priznava pravico do dodatka k pokojnini zaradi njihovega demografskega prispevka k sistemu socialne varnosti, tega pa ne priznava moškim v enakem položaju, krši načelo enakega obravnavanja, ki prepoveduje kakršno koli diskriminacijo na podlagi spola, kot je določeno v členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije in v Direktivi Sveta z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev ⁽¹⁾ (76/207/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/73 in prenovljena z Direktivo 2006/54/ES ⁽²⁾ z dne 5. julija 2006?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 76/207/EGS o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 255).

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL 2006, L 204, str. 23).

Tožba, vložena 13. julija 2018 – Republika Slovenija proti Republiki Hrvaški**(Zadeva C-457/18)**

(2018/C 399/27)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Slovenija (zastopnica: M. Menard)

Tožena stranka: Republika Hrvaška

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj ugotovi, da je tožena stranka kršila:

— člena 2 in 4(3) PEU,

— člen 5(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki, skupaj z njeno Prilogo I, sistem Evropske unije za nadzor, inšpekcijo in izvajanje pravil skupne ribiške politike, ki ga vzpostavljata Uredba št. 1224/2009 in Izvedbena uredba št. 404/2011,

— člen 4 in člen 17, v povezavi s členom 13, Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja ter

— člen 2(4) in člen 11(1) Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje;

— naloži toženi stranki, naj nemudoma preneha z navedenimi kršitvami; in

— naloži toženi stranki plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge.

Prvi tožbeni razlog:

Z enostranskim neizpolnjevanjem zaveze, ki jo je sprejela v procesu pristopanja k EU, da bo spoštovala arbitražno razsodbo in s tem mejo, določeno v razsodbi ter druge obveznosti iz razsodbe, Hrvaška zavrača spoštovanje pravne države, ki je temeljna vrednota EU (člen 2 PEU).

Drugi tožbeni razlog:

S tem, ko enostransko zavrača izvajanje svojih obveznosti po arbitražni razsodbi, hkrati pa preprečuje Sloveniji celovito izvajanje suverenosti nad nekaterimi deli njenega ozemlja v smislu Pogodb, Hrvaška krši dolžnost lojalnega sodelovanja z EU in s Slovenijo v skladu s členom 4(3) PEU. Ravnanje Hrvaške ogroža uresničevanje ciljev EU, tudi krepitev miru in vse tesnejšo zvezo narodov, ter cilje predpisov EU, ki se nanašajo na ozemlje držav članic (člen 4(3) PEU, prvi pododstavek). Hrvaška tudi onemogoča Sloveniji, da bi na svojem celotnem kopenskem in morskem ozemlju izvajala pravo EU in ravnala v skladu z njim, zlasti s sekundarnimi predpisi EU, ki se nanašajo na ozemlje držav članic (člen 4(3) PEU, prvi pododstavek).

Tretji tožbeni razlog:

Hrvaška krši Uredbo (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki, zlasti ureditev vzajemnega dostopa v skladu s členom 5 in Prilogo I. Ureditev, ki se za Hrvaško in Slovenijo uporablja od 30. decembra 2017, 25 ribiškim plovilom vsake od držav omogoča prost dostop do teritorialnega morja druge države, kot je bilo razmejeno po mednarodnem pravu, tj. z arbitražno razsodbo. Hrvaška Sloveniji onemogoča uveljavljanje pravic v okviru te ureditve in s tem krši člen 5 Uredbe, saj (i) zavrača uveljavitev ureditve vzajemnega dostopa, (ii) zavrača priznanje veljavnosti zakonodaje, ki jo je Slovenija sprejela za ta namen, in (iii) s sistematičnim kaznovanjem onemogoča slovenskim ribičem prost dostop do voda, ki so bile z arbitražno razsodbo leta 2017 opredeljene kot slovenske, ter a fortiori do hrvaških voda, ki spadajo v področje uporabe ureditve vzajemnega dostopa.

Četrty tožbeni razlog:

Hrvaška krši Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike in Izvedbeno uredbo (EU) št. 404/2011 z dne 8. aprila 2011. Hrvaška policijska plovila brez dovoljenja Slovenije spremljajo hrvaške ribiče, ko izvajajo ribolov v slovenskih vodah, s čimer slovenskim ribiškim inšpektorjem preprečujejo izvajanje nadzora. Hkrati hrvaški organi slovenskim ribičem, ko lovijo v slovenskih vodah, ki si jih lasti Hrvaška, izrekajo globe za nezakonito prehajanje meje in nezakoniti ribolov. Dodatno, Hrvaška Sloveniji ne posreduje podatkov o dejavnostih hrvaških plovil v slovenskih vodah, kot zahtevata navedeni Uredbi. Hrvaška s tem Sloveniji onemogoča izvajanje nadzora v vodah pod njeno suverenostjo in jurisdikcijo ter ne spoštuje izključne pristojnosti, ki jo ima Slovenija kot obalna država v svojem teritorialnem morju, ter tako krši Uredbo (ES) št. 1224/2009 in Uredbo (EU) št. 404/2011.

Peti tožbeni razlog:

Hrvaška je kršila in krši Uredbo (EU) št. 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah). Hrvaška meje, določene z arbitražno razsodbo, ne priznava kot skupno mejo s Slovenijo, ne sodeluje s Slovenijo pri varovanju te „zunanje meje“ in ne more zagotavljati zadovoljivega varovanja, s čimer krši člena 13 in 17 navedene Uredbe, kot tudi člen 4, ki zahteva določitev meje v skladu z mednarodnim pravom.

Šesti tožbeni razlog:

Hrvaška je kršila in krši Direktivo 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje, ki se uporablja za „morske vode“ držav članic, kot so določene v skladu z ustreznimi določbami Konvencije ZN o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS) (člen 2(4) Direktive). Hrvaška zavrača arbitražno razsodbo, ki je določila tako razmejitev ter – nasprotno – vključuje slovenske vode v svoje pomorsko prostorsko načrtovanje in posledično onemogoča uskladitev z zemljevidi Slovenije, s tem pa krši navedeno Direktivo, zlasti člena 8 in 11.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 16. julija 2018 – AV, BU/Comune di Bernareggio

(Zadeva C-465/18)

(2018/C 399/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: AV, BU

Tožena stranka: Comune di Bernareggio

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načela svobode ustanavljanja, nediskriminacije, enake obravnave, varstva konkurence in prostega gibanja delavcev iz členov 45, od 49 do 56 in 106 PDEU, ter členov 15 in 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ter merilo sorazmernosti in razumnosti, ki ga navedena načela vsebujejo, nasprotujejo nacionalnim predpisom, kot je člen 12(2) L 362/1991 (zakon št. 362/1991), po katerem imajo zaposleni v javni lekarni predkupno pravico v primeru prenosa lastništva te lekarne?

Pritožba, ki jo je Zvezna republika Nemčija vložila 18. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2018 v zadevi T-283/15, Esso Raffinage/Evropska agencija za kemikalije

(Zadeva C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: P. Klappich in C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Esso Raffinage, Evropska agencija za kemikalije, Francoska republika, Kraljevina Nizozemska

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. maja 2018 v zadevi T-283/15 razveljavi;